

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
***XIII Міжнародної науково-
практичної конференції здобувачів
вищої освіти і молодих науковців***
**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

26 травня 2020 року
м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА**МОЛОДИХ: Матеріали XIII Міжнародної науково–практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих науковців. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2020.- 375 с.*****Програмний комітет:***

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, завідувач кафедри всесвітньої історії РДГУ – **голова оргкомітету;**

Дейнега Олександр Вікторович – кандидат економічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету;**

Тимошук Олександр Станіславович – кандидат педагогічних наук, доцент – **заступник голови оргкомітету;**

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культурології, професор;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент;

Кирильчук Олександр Миколайович – кандидат філологічних наук, доцент;

Трофімчук Володимир Миколайович – кандидат педагогічних наук, доцент;

Назарук Марія Володимирівна – кандидат технічних наук, старший викладач;

Михальчук Романн Юрійович – кандидат історичних наук, доцент;

Лагодюк Павло Степанович – здобувач вищої освіти 4 курсу фізико-технологічного факультету

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №5 від 28.05.2020р.)

лікарням для психічнохворих. Барбара Буш підтримувала програму грамотності дорослого населення і літніх американців. Б. Буш відродила Фонд збереження білого дому.

Барбара Буш стала першою в США першою леді, яка розпоряджалася грошовим фондом Генрі Г. Фрімена-молодшого Піна. Невістка Б. Буш – Лора Буш зосереджувала свою увагу на освіті. Ще одна з проблем, якою займалась Лора Буш, стосувалась здоров'я і благополуччя жінок. Разом зі своєю попередницею, колишньою першою леді Ненсі Рейган, Л. Буш присвятила колекцію червоних суконь перших леді в Центрі мистецтв (червоні сукні як символ боротьби проти хвороб серця у жінок) [7, с. 354].

Перші леді в ранні роки існування США займалися соціальними проектами, що стосувалися покращення рівня життя бідних та неблагополучних сімей. Мері Лінкольн підтримувала організацію, яка займалася проблемами житлового будівництва, зайнятістю і освітою звільнених рабів-афроамериканців. Доллі Медісон, допомагала сирітським будинкам.

З початком промислового підйому на поч. XX ст. перші леді почали звертати увагу на права та умови роботи простих робітників. Хелен «Неллі» Тафт звернула увагу на нездорові умови праці працюючих на федеральний уряд і використовувала свій вплив для просування закону про здоров'я і безпеку робітників.

У другій половині XX ст. перші леді, як правило, почали реалізовувати власні програми, серед яких популярними стали програми покращення благоустрою. Жаклін Кеннеді присвятила себе відновленню Білого дому і створення в ньому історичної асоціації. Леді Берд Джонсон продовжувала її роботу по створенню Комісії перших леді для удосконалення Вашингтона [6, с.320].

Серед сучасних перших леді популярністю користувалися програми направлені на розвиток волонтерства, покращення якості освіти та діагностики поширених хвороб.Однією з її головних ініціатив Пет Ніксон було сприяння доброчинності – вона заохочувала американців вирішувати соціальні проблеми на місцевому рівні за допомогою волонтерства в лікарнях, громадських організаціях і реабілітаційних центрах. Барбара Буш підтримувала програму грамотності дорослого населення і літніх американців. Схожу соціальну діяльність вела невістка Барбари Буш – Лора Буш, яка розвивала програму грамотності серед дорослого населення, активно підтримуючи бібліотеки в країні. Л. Буш вперше взяла участь в кампанії з інформування способів діагностики хвороб серця в 2003 році.

Одним із головних напрямків роботи Мішель Обами – боротьба з ожирінням серед американських дітей [7, с. 237]. Напрямок роботи Меланії Трамп – боротьба із булінгом у соцмережах [9].

Таким чином, у внутрішній політиці перші леді почали прагнути реалізовувати масштабні гуманітарні програми (або проекти). Ця практика зміцнювалась впродовж століть. Перші леді вибирали актуальний напрямок, відповідно до якого створювалася б загальнонаціональна програма, що мала б, безсумнівно, соціальну значимість.

Список використаних джерел

1. Алентьева Т. В. Историко-культурное наследие США. Заметки американиста / Т. В. Алентьева ; Министерство образования и науки Российской Федерации, Курский государственный университет, Центр изучения США. – Курск : Издательство Курского госуниверситета, 2018. – 336 с.
2. Віднянський С. В. Сполучені Штати Америки // Енциклопедія історії України : у 10 т. / редкол.: В. А. Смолій (голова) та ін. ; Інститут історії України НАН України. – К. : Наук. думка, 2012. – Т. 9. – 944 с. – С. 757-769.
3. Brower K. A. First Women: The Grace and Power of America's Modern First Ladies. New York: Harper. 2016. – 188 p.
4. Caroli B. B. First Ladies. N. Y., 1995. –615 p.
5. Clinton Hillary Rodham. An Invitation To The White House : At Home With History. Simon & Schuster. 2000. – 324 p.
6. Kennedy Jacqueline: Historic Conversations on Life with John F. Kennedy. Hyperion. 2011. – 368 p.
7. Obama Michelle LaVaughn Robinson. Becoming. New York: Crown Publishing Group. 2018. – 495 p.
8. Hillary Clinton Edges Nancy Reagan as Best Recent First Lady in U.S. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://www.angusreidglobal.com/polls/44421/hillary-clinton-edges-nancy-reagan-as-bestrecent-first-lady-in-u-s/> (дата звернення: 01.09.2019).
9. Що має робити перша леді країни – приклади дружин президентів США і світу / [Електронний ресурс] Режим доступу до ресурсу: <https://ukrainian.voanews.com/a/pershi-ledi-ukrajiny-ssha/4902537.html> (дата звернення: 15.02.2020).

СТАНОВИЩЕ КАТОЛИЦЬКОГО ДУХОВЕНСТВА ПІСЛЯ ПОЛЬСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНИХ ПОВСТАНЬ ХІХ СТ.

Попова Катерина Віталіївна, здобувач вищої освіти

Сєвєрова Ольга Владиславівна, доцент кафедри всесвітньої історії

Рівненський державний гуманітарний університет

Стан дослідження теми. Проблема державно-церковних відносин є однією з тих, яку почали досліджувати в роки кризи радянського тоталітаризму, який нав'язував суспільству атеїстичний світогляд. З-поміж багатьох дослідників, котрі спеціалізуються на вивченні історії різних конфесій в Україні, назовемо таких українських дослідників як О. Баковецьку [1], О. Буравського [2; 3]; Ю. Хитровську [15]. В основному їх роботи висвітлюють соціально-економічні, правові, культурні аспекти розвитку римо-католицької церкви у Правобережній Україні. Проблеми ж участі римо-католицького кліру у польських повстаннях 1830-1831 і 1863-1864 рр. приділяється значно менше уваги.

Історія римо-католицької церкви в Російській імперії та Правобережній Україні також знаходить своє відображення в дослідженнях російських вчених. Так, А. Тихонов дослідив появу католицизму та його розвиток в

Російській імперії [13]. Інші ж дослідники вивчають значно вузьчі теми. Наприклад, І. Никуліні та О. Серак зосередили увагу на місці католиків-засланців у політичному засланні до Сибіру [6–7; 12].

Зважаючи на те, що тема політичного заслання де-факто перебуває на узбіччі досліджень науковців України, вона потребує додаткового вивчення.

Такий статус-кво визначає **мету** даної **розвідки**: проаналізувати становище католицького духовенства після поразки польських національно-визвольних повстань 1830–1831 рр. та 1863–1864 рр.

До кінця XVIII ст. римо-католицька церква відігравала помітну роль не тільки в духовному, а й суспільно-політичному та соціально-економічному житті на Правобережній Україні. Їй протегувала влада, що сприяло розвитку Церкви. Ситуація змінилася на користь православ'я внаслідок поділів Польщі (1793, 1795 рр.), адже урядові кола прагнули злити цей регіон в одне ціле з імперією не лише територіально, а й ідеологічно. Про увагу політичної еліти до духовних цінностей підданих імперії свідчить «Теорія офіційної народності»: «православ'я, самодержавство, народність», сформована графом С. Уваровим за часи імператора Миколи I, яка промовисто розставляла знаки наголосу на трьох ідейних складових внутрішньої політики держави.

Православна церква на Правобережжі була політичним союзником імперської влади. Католицька ж – навпаки: підтримувала національно-визвольні зусилля шляхти [14, с. 19]. А відтак імперський уряд вважав за потрібне встановити над «латинською церквою» державний контроль. Особливо цей процес прискорився з часу з'ясування причетності католицького духовенства до польського повстання 1830–1831 рр. [15, с. 31].

Участь католицького й уніатського духовенства в польському національно-визвольному русі була обумовлена кількома головними причинами: громадянським патріотизмом, який підсилювався родинними зв'язками багатьох священнослужителів із польською шляхтою, та політичними ускладненнями для функціонування цих конфесій, які виникли після включення Правобережної України до складу Російської імперії. За даними О. Буравського, до повстання були так чи інакше причетні 64 католицьких, 31 уніатський і 7 православних священників, дяконів та ін. Причому 33 із них боролися в повстанських загонах зі зброєю в руках (20 римо-католиків й 13 греко-католиків) [2, с. 31]. Звісно, в порівнянні із загальним числом повсталих показник безпосередньої участі священників у повстанні є невисоким. Проте маємо враховувати той факт, що переважна їх більшість залишилася на місцях і проводила роз'яснювально-агітаційну роботу серед мирян: закликала віруючих озброїтися й повстати супроти російського уряду. Священники зберігали босприпаси в костелах та монастирях, переховували вояків, лікували поранених тощо [14, с. 20–21].

Після придушення повстання 1830–1831 рр. імперський уряд реалізовує політику, спрямовану на послаблення впливу католицької церкви. Найпершими кроками імператора Миколи I на цьому шляху стала низка дискримінаційних щодо католицької церкви законодавчих актів. Так, указ від 10 червня 1830 р. «О запрещеніи людѣмъ Грекороссійскаго и Уніатскаго исповѣданій вступатъ въ услуженіе при Католическихъ монастыряхъ» [9, № 3707] завдав відчутного удару по економічним позиціям католицького духовенства, змусив його здавати свої маєтки в оренду світським особам. 15 червня 1830 р. вийшов указ «О мерахъ къ престѣченію самсвольныхъ отлучекъ Римско – Католическихъ монаховъ изъ Россіи въ Царство Польское» [9, № 3794], 10 вересня 1830 р. – «О воспрещеніи Духовенству Римско – Католическаго исповѣданія, обращать людей Православнаго исповѣданія въ свою веру» [9, № 3908]. Самодержавство таким чином намагалося обмежити права і діяльність католицької церкви – активного учасника польського повстання 1830–1831 років.

3 грудня 1831 р. Комітет у справах Західних губерній затвердив правила конфіскації майна католицьких монастирів. Було визначено три категорії орденів, монастирське майно яких підлягало конфіскації: 1) релігійні ордени, які взяли участь у повстанні; 2) ордени, які мали кріпаків - не католиків; 3) ордени, монастирі яких не мали мінімальної, встановленої канонічними правилами, кількості ченців [15, с. 31].

В якості покарання до повсталих поляків, серед яких були представники католицького духовенства, імперський уряд застосовував заслання у віддаленні куточки держави. Поляки стали найчисельнішою етнічною групою серед сибірських католиків. Серед засланців – учасники повстання 1830 р. ксьондзи І. Богунський, Я. Піотровський, А. Мацкевич, К. Шверніцький, Ю. Пляшковський, Ю. Роханський, Ф. Трошинський [5]. Особливо відзначився ксьондз Ян Серочінський (1798–1837 рр.), з ім'ям якого пов'язана «омська справа» - масовий збройний антиурядовий виступ за участю солдатів і офіцерів, висланих з Царства Польського, а також російських солдатів, засланців, арештантів [6, с. 49].

Католицькі священники, перебуваючи у засланні в досліджуваній період, зберегли прихильність своїй вірі, в міру можливості займалися просвітницькою діяльністю серед населення (якщо їм це було дозволено), виконували свої обов'язки з гідністю і справжньою священницькою самовідданістю.

У польському повстанні 1863–1864 рр. римо-католицьке духовенство взяло більш активну участь, ніж в повстанні 1830–1831 рр. У «Щорічнику католицькому» за 1863 р. зазначалося, що польське повстання є бій Божий, і віруючий католик повинен вважати, що розпочата боротьба – справа не тільки патріотична, а й релігійна [3, с. 55].

У період реакції царський уряд почав здійснювати більш жорстку політику щодо римо-католицької церкви. Було відкрито значну кількість кримінальних справ, якими доведено участь монастирів і ченців у повстанні [1, с. 86]. За даними, що наводить А. Тихонов, 39 монастирям і 674 ченцям висунуті звинувачення в антиурядовій діяльності. Звинувачення висувалися за 11 позиціями: 1. участь у формуванні банд; 2. підбурення до повстання шляхом проголошення відповідних молитов і організації панахид за заггиблими повстанцями; 3. підтримка повстанців грошима; 4. безпосередня участь у виступах; 5. залучення повстанців до складання революційної присяги; 6. зберігання революційних документів, прокламацій; 7. підробка документів; 8. організація втеч; 9. виїзд за кордон без відповідного дозволу; 10. вбивство козаків, жандармів, солдат; 11. агітація за перехід російських військових до повстанців за гроші [13, с. 160–162].

У 1865 р. за наказом імператора проведено реформування ієрархічної структури польської католицької церкви. Тоді було закрито 80 католицьких монастирів, заборонено будь-які контакти з Римом, проведено русифікацію польської школи [1, с. 87].

Після придушення польського національно-визвольного повстання 1863–1864 рр. для католицької церкви на Правобережжі ситуація лише погіршала: царський уряд ліквідував залишки її духовного впливу у цьому краї. Багато ксьондзів та ченців було «скарано на горло» та розстріляно [15, с. 36]. Після другого польського повстання масового характеру набуває заслання ксьондзів до Сибіру. Туди було заслано 344 священника, в тому числі 8 єпископів [5].

За тими, кого було заслано до Західного Сибіру, було встановлений суворий нагляд поліції. Заслані розміщувалися переважно в сільській місцевості або в малих містах Тобольської, Томської губерній. Місцями заслання польських священнослужителів були також Бійськ, Коливань, Кузнецьк і Нарим. У Західному Сибіру опинилося 33 священнослужителя, в тому числі Ф. Дишо, Я. Вітковський, К. Стефанович, А. Косаржевський, М. Олехнович, І. Лавкович та інші. Папа Римський Пій IX, знаючи про важкі умови, в яких живуть заслані священнослужителі в Сибіру, видав декрет, відповідно якого дозволялося відправляти святу месу за спрощеною процедурою. Якщо відсутній требник, засланим священникам дозволялося відправляти цілий рік одну і ту ж службу [5].

Незважаючи на офіційні заборони влади, багато засланих з числа католицького духовенства вели просвітницьку діяльність. У Томську завдяки їхнім зусиллям була створена школа для дітей з бідних сімей, у вихованні і навчанні яких брав участь засланиць ксьондз Ігнатій Дишклєневич [7, с. 157].

До січня 1865 р. в Архангельській губернії під наглядом поліції перебувало 14 ксьондзів. Вони проживали в містах, призначених для проживання піднаглядних: у Холмогорах, Пінеге, Мезені і Кемі. Особам духовного звання, в силу специфіки їх роду діяльності, було дуже складно знайти заробіток. Тому всі без винятку ксьондзи отримували від скарбниці допомогу в розмірі, визначеному для осіб привілейованих станів.

До Східного Сибіру в основному потрапляли священники, засуджені до каторги. Щоб позбавити їх морального впливу на засланих і місцеве населення, в 1865 р. вийшло розпорядження генерал-губернатора Східного Сибіру М. Корсакова про ізолювання в одному місці католицьких священників, які перебувають в засланні в Єнісейській та Іркутській губерніях. Таким місцем було обрано невелике село Тунка, розташоване на колишньому торговому шляху між Байкалом та монгольським озером Косоголь. У січні 1866 р. в регіон почали прибувати перші священники. Всього на поселенні в Тунці знаходилося в різний період від 100 до 155 католицьких священнослужителів [11, с. 60].

Також вище названим документом священнослужителям було заборонено підтримувати контакти з іншими засланими – учасниками повстання, запроваджено цензуру їх кореспонденції; обмежувалося проведення богослужінь, виключалася будь-яка можливість будівництва вітарів для літургії. Засланим в Тунку священникам заборонялося відправлення меси. Бачачи важкі умови життя духовенства, місцева влада, не дивлячись на заборону виходити за межі села, давала дозвіл на роботу за наймом і обробку землі [4, с. 140].

У ситуації, що склалася, священнослужителі організували в 1868 р. у Тунці товариство взаємодопомоги. Був створений землеробський кооператив, який займався обробкою землі; каса товариства взаємодопомоги надавала кредити на закупівлю землеробських знарядь і насіннєвого матеріалу. Серед духовенства виявилися кравці, чоботарі, столяри і пекарі. Був створений та успішно працював невеликий свічковий завод, майстерні з виробництва сигар, цигарок та солодощів [12, с. 160]. Як бачимо, священники, заслані в Тунку, виробили не тільки механізми адаптації в умови ізоляції, але і форми взаємодопомоги і самоврядування.

Поточні проблеми обговорювалися публічно на загальних зборах; для вирішення суперечок і конфліктів був створений спеціальний суд [4, с. 143]. Не хетувалися й питання, пов'язані з культурою та самоосвітою. Священники вивчали мови, досліджували деякі сфери знань, переважно теологію та філософію, а також історію, природу, етнографію, деякі різьбили, інші писали вірші та романи. Також розвивалося соціальне життя, переважно в менших групах однолітків.

Тунка функціонувала як основне поселення священників до 1875 р. У 1866–1875 рр. у ньому перебувало всього 156 представників духовенства. Найбільше священнослужителів було одночасно в Тунці в грудні 1870 р. – 142. У наступні роки село знесилося після наступної царської амністії; у 1876–1877 рр. тут було лише 6–8 священників. Інші покинули Сибір, але їх не звільнили: вони були переведенні у європейську частину Росії. Кількох раніше відпустили до Галичини як австрійських підданих [4, с. 143].

Отже, римо-католицьке духовенство свідомо порушило принцип політичної лояльності до держави, взявши участь у польських національно-визвольних повстаннях 1830–1831 рр. та 1863–1864 рр. Реакція уряду на їхні дії була репресивною: деяких учасників страчено, а більшість відправлено в заслання до Сибіру.

Попри низку заборон царського уряду, римо-католицьке духовенство згуртовувалося та підтримувало одне одного. Вони не відступили від своїх духовних принципів та зберігали етноконфесійну ідентичність.

Список використаних джерел

1. Баковецька О. О. Римо-католицька церква України в умовах загострення революційної ситуації в Російській імперії в 60-х роках XIX століття. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського*. Сер.: Історичні науки. 2012. Вип. 3. С. 83–88.
2. Буравський О. А. Польська шляхта й римо-католицьке духовенство Правобережної України в польському повстанні 1830–1831 рр. *Гілея: науковий вісник*. 2014. Вип. 84. С. 31–35.
3. Буравський О. А. Римо-католицьке духовенство Правобережної України і Білорусії в Січевому повстанні 1863–1864 рр. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія «Історичне релігієзнавство»* 2010 р. С. 54–61.
4. Зюлек Я. Римско-католические священники, сосланные в Сибирь после Январского восстания. *Сибирь в истории и культуре польского народа : сб. ст. Конгр. поляков в России*; ред. кол.: П. Романов, А. Кучинский. М., 2002. С. 135–145.

5. Историческая энциклопедия Сибири: [в 3 т.] Институт истории СО РАН. Издательство Историческое наследие Сибири. Новосибирск, 2009.
6. Никулина И. Н. К вопросу о пребывании политических ссыльных представителей католического духовенства в Западной Сибири (30-50-е гг. XIX в.). *Известия Иркутского государственного университета. Серия «Политология. Религиоведение»*. 2010. № 2 (5). С. 48-55.
7. Никулина И. Н. Представители католического духовенства в западносибирской (60–70-е гг. XIX в.). *Известия Иркутского государственного университета. Серия «Политология. Религиоведение»*. 2011. № 1. С. 155-160.
8. Полное собрание законов Российской империи. Собрание второе. От № 5053-5876. Санкт-Петербург: Типография Второго отделения Собственной его императорского величества канцелярии, 1833. Т. VII. 1832. 1414 с.
9. Полное собрание законов Российской империи. Собрание второе. Отделение I. От № 3399-3882. Санкт-Петербург: Типография Второго отделения Собственной его императорского величества канцелярии, 1831. Т. V. 1830. 1117 с.
10. Полное собрание законов Российской империи. Собрание второе. Отделение I. От № 4233-4779. Санкт-Петербург: Типография Второго отделения Собственной его императорского величества канцелярии, 1832. Т. VI. 1831. 846 с.
11. Семенов Е. В. Католическая церковь в Забайкалье (1839-1930 гг.): очерк истории. Е. В. Семенов. Улан-Удэ: Издат.-полиграф. комплекс ФГОУ ВПО ВСГАКИ, 2009. 161 с.
12. Серак Е.В. Католическое духовенство в сибирской ссылке (1863-1883 гг.) *Религия и общество: сборник научных статей* под общ. ред. В. В. Старостенко, О. В. Дьяченко. Могилев: МГУ имени А. А. Кулешова, 2016. С. 159-161.
13. Тихонов А. К. Католики, мусульмане и иудеи Российской империи в последней четверти ХУІІІ – начале ХХ в. СПб.: Издательство Петербургского университета, 2008. 365 с.
14. Фицик І. Д. Правобережна шляхта в релігійно-конфесійному просторі регіону (1793-1831 рр.). *Наукові праці: науково-методичний журнал*. Вип. 251. Т. 264. Історія. Миколаїв: Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2016. С. 18-25.
15. Хитровська Ю. В. Організаційно-правове становище римо-католицької церкви на Правобережній Україні наприкінці ХVІІІ – на початку ХХ ст. *Сторінки історії: збірник наукових праць*. Вип. 30. К.: «Політехніка», 2010. С. 27-42.

ЕТИМОЛОГІЯ, КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ПРИЧИНИ ПОПУЛЯРНОСТІ НАЦІОНАЛІЗМУ

Постельжук О. П., кандидат історичних наук, доцент кафедри політичних наук

Валюх Л. І., кандидат історичних наук, доцент кафедри політичних наук

Рівненський державний гуманітарний університет

Етимологія поняття «націоналізм» має десятки визначень та тлумачень. Однак в сучасних українських наукових доробках поки, що немає усталеного його розуміння [11, с. 292]. Чимало вчених, трактують націоналізм виключно як ідеологічну політику, що спрямована на розпалювання етнічного «антагонізму й національної замкнутості, через прагнення національних меншин отримати незалежність й створити національну державу» [8, с. 410]. При чому, українських сучасних націоналістів вони характеризують виключно як adeptів расистських ідеологій на «кшталт нацизму та фашизму» [5, с. 804]. На схожій академічно-світоглядній платформі стояли й радянські науковці, які теж ототожнювали їх між собою, класифікуючи останніх виключно як фашистські, ніколи не заглиблюючись у їх ідейну сутність [3, с. 90].

Такі висновки вченими зроблені на основі політичної риторики самих апологетів класичного інтегрального (міжвоєнного періоду) націоналізму, наприклад, сентенцій М. Сціборського: «свою ідеологію – прокламував він – «націоналізм» буде на максималізмі, здоровому егоїзмі, любові до свого й нетерпимості до ворожого» [1, с. 191]. Д. Донцов, ж вважав, що в «чиннім націоналізмі змістом життя є активність і могутність нації, а життєвою формою – національна боротьба» [1, с. 195].

Взагалі поняття «націоналізм» міцно інтегроване в дефініцію «ідентичність». Наприклад, можна виокремити етнічну ідентичність, яка є результатом різних національно-культурних і визвольних процесів самовизначення й самоідентифікації будь-якого етносу чи національну. Промовистим прикладом є трактування його ідейних міркувань Д. Пламенацом, який писав: «націоналізм» є прагненням «зберегти або посилити національну чи культурну ідентичність народу (зрозуміло, коли ця ідентичність може бути під загрозою – О. П.), або ж прагненням її трансформувати чи навіть створити там, де стосовно неї є відчуття неадекватності або нестачі» [6, с. 483]. Водночас, національну ідентичність ще трактують «як відчуття колективної належності до конкретної національної спільноти чи культури, а національну репрезентують як колективну самосвідомість, як результат самовизначення» [2, с. 763].

Якісні, академічні трактування етимології «націоналізму» можна віднайти і в сучасних політологічних словниках. У них, він описується як «ідейно-політичний та психологічний феномен в основі якого лежить розуміння нації як джерела і передумов свободи... процвітання індивіда, нації і людства вцілому». Оскільки існує дуже багато різних його форм, типологій і класифікацій, пропонуємо подати лише декілька найбільш вживаних із них, наприклад: 1) гуманістичний, традиційний інтегративний; 2) «західний» (раціональний) і «східний» («органічний», «містичний»); 3) індивідуалістично-ліберальний, громадський і авторитарно-колективістський, етнічний; 4) «інтеграційний», «підливний», «агресивний», «сучасний»; 5) історичний та вторинний; 6) гегемоністський, партікулярний, маргінальний, національних меншин тощо [9, с. 510].

«Націоналізм» – стверджував Г. Кон – «являє собою політичне/ідеологічне кредо, яке обумовлює взаємозв'язок сучасних суспільств і узаконює їхнє право на владу... а переважна більшість населення повинна бути віддана душею і серцем національній державі, чи то вже існуючий, чи то такий, яку бажано створити» [14, р. 63]. На його думку, на політично розвиненому континентальному Заході «націоналізм» завжди «ґрунтувався на нації, яка

ЗМІСТ

Молодий педагог	
Belyatskaya N. A, Potapova M. R, Naumov D.I., Proper use of information and communication technologies in the learning process.....	2
Абрамович О.О., Шевчук Т.Є ЗМІСТОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСНОВНИХ ПОНЯТЬ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ.....	3
Багнюк М. В., Баліка Л. М., ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ АРТ-ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО САМОВИРАЖЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	5
Барбарук Ю. С., Петренко О. Б., ОСОБИСТІСТЬ УЧИТЕЛЯ У ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ Я. Ф. ЧЕПІГИ.....	7
Белінська І. Л., Савчук Н. С., РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ У СТАРШОКЛАСНИКІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ІСТОРІЇ.....	8
Білецька Б.Б., Горопаха Г. М., ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ШЛЯХОМ ЗАЛУЧЕННЯ ДО ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	10
Бляшук Н. Й., Черній В. А. ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІКИ ПАРТНЕРСТВА У ВИХОВАННІ КУЛЬТУРИ РОДИННИХ ВЗАЄМИН.....	11
Бодашко А.Г. Сингаївський Д.В. РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ 5-7-Х КЛАСІВ В ПРОЦЕСІ ГУРТКОВИХ ЗАНЯТЬ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДІВ ВИРІШЕННЯ КОНСТРУКТОРСЬКИХ ЗАДАЧ.....	13
Бондарець М, Петренко О. Б., Г.Я. ТРОШИН ПРО ВИХОВАННЯ «НОРМАЛЬНИХ» І «НЕНОРМАЛЬНИХ» ДІТЕЙ.....	15
Борсук О.Ю., Дичківська І.М., Роль дошкільного закладу та сім'ї у вихованні інтересу до людини у дітей.....	16
Братко І, Шевчук К. С., ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ДО ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	18
Булка І.В., Галатюк Ю. М. ВИВЧЕННЯ ЗАКОНІВ ПОСТІЙНОГО ЕЛЕКТРИЧНОГО СТРУМУ В УМОВАХ ПРОФІЛЬНОГО ВИВЧЕННЯ ФІЗИКИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	19
Буцало Д, Чередняк Ю. М, ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМИН МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ТА ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ: ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ.....	21
Ваколук А.М., ВПЛИВ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ МОЛОДШИХ КЛАСІВ НА ФОРМУВАННЯ ЇХНЬОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ.....	23
Варнік Н.С, Грипич С.Н, ВИХОВАННЯ ГУМАННОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	24
Венгловська І.А., Гурський В.А. ПОГЛЯДИ СОФІЇ РУСОВОЇ НА ПРОБЛЕМИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	26
Виноградська В, Шевчук К. С., РОЛЬ НАРОДНОЇ КАЗКИ У ВИХОВАННІ ЧЕСНОСТІ В ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	28
Власюк Ю.П., Шутяк В.Г., ПРО ЗМІСТ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ОСВІТНЬОЇ ГАЛУЗІ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ.....	30
Вознюк К, Баліка Л. М., ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ДО ЗДІСНЕННЯ АНІМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	31
Воробйова В, Федорова Н. В., ОСОБЛИВОСТІ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ З РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ СФЕРИ У ДІТЕЙ ІЗ ЗНМ.....	33
Гайдай О., Руденко Н.М., ВИХОВАННЯ ВЗАЄМОДОПОМОГИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В ПРОЦЕСІ СПІЛЬНОЇ ПРАЦІ.....	34
Гетьман І.А., Горопаха Г. М., ОРГАНІЗАЦІЯ ВЗАЄМОДІЇ ПЕДАГОГІВ І БАТЬКІВ З ЕСТЕТИЧНОГО РОЗВИТКУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	36
Гіляничук В.В., Шадюк О, ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	38
Глодовська І.В., Маліновська Н.В., ДИДАКТИЧНА КАРТИНА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ПЕРЕДШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	40
Гнатюк О., Степанова О.І. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ ТА НАВИЧОК У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ.....	41
Годун К.О, Курач М.С. ФОРМУВАННЯ НАУКОВОГО СВІТОГЛЯДУ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ТЕХНІК ДЕКОРАТИВНО-ПРИКЛАДНОГО МИСТЕЦТВА.....	43
Голубнюк Г. Р., Янцур Л. А., ВИВЧЕННЯ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІНТЕРЕСУ ДО РІЗНИХ ВИДІВ ВІЗУАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА.....	44
Голубнюк К. Р., Янцур Л. А., ДО ПИТАННЯ РОБОТИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ В СУЧАСНИХ ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ НА МАТЕРІАЛІ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	46
Гордійчук А.С, Руденко Н. М, РОЗВИТОК МОВЛЕННЄВОЇ АКТИВНОСТІ У ДІТЕЙ З РАС ЗАСОБАМИ ЛОГОРИТМІКИ.....	48
Гордійчук А.С , Руденко Н. М. ,ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ НАРОДНОЇ ГРИ.....	50
Горобець М, Чередняк Ю. М, ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ МУЗЕЙНОЇ ПЕДАГОГІКИ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	52
Грицай К. Я., Степанова О. І., МЕТОДИКА ВИВЧЕННЯ СТАНУ СЛОВОТВОРЧОЇ РОБОТИ У ПОЧАТКОВИХ КЛАСАХ ШКОЛИ.....	54

Гуранець Н, Генсіцька-Антонюк Н, Типові помилки абітурієнтів при розв'язуванні деяких видів рівнянь і нерівностей під час проходження ЗНО з математики.....	56
Гурський І.В., Сингаївський Д.В., РОЗВИТОК ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» НА ОСНОВІ ТРАДИЦІЙ РІДНОГО КРАЮ З ВИКОРИСТАННЯМ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	57
Гуцал Ю.С., Гурський В.А., ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДИТИНИ ДО ШКОЛИ У ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ В.О.СУХОМЛИНСЬКОГО.....	59
Грушовець К.М., Шадюк О, СЮЖЕТНО- РОЛЬОВА ГРА ЯК ЗАСІБ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	61
Давидюк І., Степанова О.І.ФОРМУВАННЯ ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	63
Данилюк І, Стельмашук Ж.Г.ВИХОВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОГО СТАВЛЕННЯ ДО БАТЬКІВСТВА У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	65
Данчук О.І., Павлюк Т.О., КОРЕКЦІЙНО-РОЗВИВАЛЬНА ПРОГРАМА З РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ГІПЕРАКТИВНИХ ДІТЕЙ-ЛОГОПАТІВ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ.....	66
Дембицька Я, Петренко О. Б., ЦІННОСТІ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ У НІМЕЦЬКІЙ ПЕДАГОГІЦІ.....	68
Демидюк Н, Джеджеря К, ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У ПРОЦЕСІ ЇХ ОЗНАЙОМЛЕННЯ З ПРИРОДОЮ.....	70
Дениско Я. О., Юрчук О. І., ВИХОВАННЯ ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ІГОР СПОРТИВНОГО ХАРАКТЕРУ	72
Денищук А, Павелків О. М. ,РОЛЬ СІМЕЙНОГО ВИХОВАННЯ В СУЧАСНІЙ ЯПОНІЇ.....	73
Дехтярук О.В, Гурський В.А, ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМ ЛОГОРИТМІКИ.....	75
Дмитрук І. Л., Степанова О. І., ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЕВОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВИ ДО НАВЧАННЯ В ШКОЛІ	76
Дущенко О. С., ВИКОРИСТАННЯ ІКТ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ.....	78
Жабчик А. М., Галатюк Ю. М.,УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З МЕХАНІКИ.....	79
Жилінська Я. С., Гамрецька Г. С., ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ НА УРОКАХ ІСТОРІЇ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ.....	81
Жучик О. В., Грицай Н.Б., ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ УЧНІВ 6 КЛАСУ В ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ З БІОЛОГІЇ.....	82
Загоруйко Л.М, Шадюк О.І, ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ СТАНОВЛЕННЯ Я-ОБРАЗУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	83
Заїка А.С.,Сяська І.О., ВИКОРИСТАННЯ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОЦЕСІ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ ЗАКЛАДІВ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	84
Захарчук І.В, Шадюк О. І.,МЕТОДИКА ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНОГО СМАКУ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ КУЛЬТУРНО-ІСТОРИЧНОЇ СПАДЩИНИ.....	85
Іваницька Л.Б., Дичківська І.М., Особливості формування пізнавальної активності дітей старшого дошкільного віку.....	86
Іванків І.С., Косарева О.І., ОСОБЛИВОСТІ РОЗУМІННЯ ТЕЛЕВІЗІЙНОЇ РЕКЛАМИ ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	87
Ільчук Д. П., Юрчук О. І., ФОРМУВАННЯ БЕЗКОНФЛІКТНИХ СТРАТЕГІЙ ПОВЕДІНКИ У ВИХОВАНЦІВ ЗДО.....	88
Кашенко А.О., Григоренко К.В., САМОСТІЙНА РОБОТА КУРСАНТІВ ТА СТУДЕНТІВ ЯК ПРОГРЕСИВНА ФОРМА ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ РЯТУВАЛЬНОЇ СЛУЖБИ.....	89
Кашин О.І., Островий В.М., ЗАСТОСУВАННЯ ТВОРЧО-РОЗВИВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ШКІЛЬНИХ КУРСАХ ІСТОРІЇ.....	90
Кирилюк В. О., Павлюк Т. О., ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ТА РОЗВИТКУ МОВЛЕННИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ З ДИЗАРТРИЄЮ.....	92
Кісільчук В. Ю.,Шадюк О. І.,ВИХОВАННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ МІЖЕТНІЧНОЇ ТОЛЕРАНТНОСТІ.....	93
Кишан А.,Чердняк Ю. М.,ВІДОБРАЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ДИТЯЧІЙ ПЕРІОДИЦІ.....	94
Кобець Ю.В., Дичківська І.М., Психолого-педагогічна характеристика спілкування дітей дошкільного віку.....	96
Ковалик К. О., Павлюк Т. О., ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ КОРЕКЦІЇ ЗВУКОВИМОВИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИСЛАЛІЄЮ.....	97
Ковальчук К.В.,Сілкова Е.О., РОЛЬ ВИХОВАТЕЛЯ У ГЕНДЕРНІЙ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	95
Ковальчук М. В., Косарева О. І., ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ МІЖЕТНІЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	100
Кодлюк Я.П., Шишак А.М. ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ РОБОТИ З ПІДРУЧНИКОМ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ: ТЕХНОЛОГІЯ КООПЕРАТИВНОГО НАВЧАННЯ.....	102
Козюбчик Д. В., Симонович Н.В.МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ІНІЦІАТИВНОСТІ ТА ПІДПРИЄМЛИВОСТІ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	104
Кокора М, Генсіцька-Антонюк Н. О., КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ ТРИКУТНИКІВ У 9	

КЛАСІ.....	106
Колошва А, ФОРМУВАННЯ ФОНЕМАТИЧНОГО СЛУХУ У ДІТЕЙ З ДИЗАРТРИЮ ЗАСОБАМИ ЛОГОРИТМІКИ.....	107
Конончук К.М., Дзедзержа К.В., ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	108
Корнійчук О. І, Глінчук Ю.О., Синдром сухого ока у користувачів комп'ютерів.....	109
Коробенюк К, Козлюк О.А. , ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІГРАШКИ ЯК ЗАСОБУ В ПРОЦЕСІ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ДИТИНИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	110
Коробка А. В., Генсіцька-Антонюк Н. О., ЕКОЛОГІЧНА ГРАМОТНІСТЬ ТА ЗДОРОВЕ ЖИТТЯ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В 11 КЛАСІ.....	112
Кравчук М.В., Руденко В.М., МУЛЬТИМЕДІЙНА ПРЕЗЕНТАЦІЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	113
Кравчук У. А., Созонюк О. С., ОСОБЛИВОСТІ УВАГИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ.....	114
Королик І, Колупаєва Т. Є. ПОЧАТКОВА ОСВІТА ПОЛЬЩІ В ХХІ СТОЛІТТІ: СПЕЦИФІКА ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	115
Крупко О.В., Сілкова Е.О., ДО ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ СПАДЩИНИ В СУХОМЛИНСЬКОГО У ВИХОВАННІ ШАНОБЛИВОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЛЮДЕЙ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	117
Крючкова І. Ю., Малінлєвська Н. В., АКТУАЛІЗАЦІЯ ЛІНГВОДИДАКТИЧНОЇ СПАДЩИНИ К. Д. УШІНСЬКОГО У СУЧАСНОМУ ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	118
Кубова В.В., Глінчук Ю.О., Професійні захворювання вчителів.....	119
Кулакевич Л. М., Павлова Н.С. ВИКОРИСТАННЯ ДОДАТКУ GOOGLE CALENDAR В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗАКЛАДІВ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	120
Курадовець О, Петренко О. Б., ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФІНЛЯНДІЇ.....	122
Куцмус В. О., Гринькова Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ КУЛЬТУРИ СПІЛКУВАННЯ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	124
Лагодюк П.С., Тимошук О.С., КРИТЕРІЇ ТА РІВНІ СФОРМОВАНOSTІ КОМПЕТЕНТНОСТІ З ОСНОВ ЕЛЕКТРОБЕЗПЕКИ МАЙБУТНІХ РОБІТНИКІВ ДЕРЕВООБРОБНОЇ ГАЛУЗІ.....	126
Левчук А., Грищай Н. Б., ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ В УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ ТА В ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ.....	127
Левчук А.І., Павелків О.М., МЕТОДИКА ПІДГОТОВКИ УЧНІВ ДО РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ОЛІМПІАДНИХ ЗАДАЧ В 6 - 7 КЛАСАХ.....	128
Лещук Л.Я., Федорова Н. В., ОСОБЛИВОСТІ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	130
Лисюк А.В., Ваколюк А.М., ПОЛІПШЕННЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У СФЕРІ ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧОЇ ТА СПОРТИВНО-МАСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	131
Ліферчук Я.М., Ваколюк А.М., ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ.....	133
Лішук В.Баліка Л.М., СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	135
Лопачук Т.А., Козлюк О.А., МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО ЯК ЗАСІБ ВИХОВАННЯ В ДОШКІЛЬНИКІВ ЛЮБОВІ ДО БАТЬКІВЩИНИ.....	137
Лотоцька І. Б., Янцур Л. А., ВИВЧЕННЯ МИСТЕЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ НА ЗАСАДАХ ІНТЕГРАЦІЇ.....	138
Лук'янович Ю., Тимошук О.С., СУЧАСНИЙ СТАН ПІДГОТОВКИ ЕЛЕКТРОЗВАРЮВАЛЬНИКІВ З ОСНОВ ВИРОБНИЧОЇ БЕЗПЕКИ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ.....	140
Лук'янчук Г. А., Пелех Ю. В., ОСОБЛИВОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	141
Ляда Т., Петренко О.Б., ІДЕЯ ДУХОВНО-МОРАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ПСИХОЛОГІЧНИЙ СПАДЩИНІ В ЗЕНЬКОВСЬКОГО.....	142
Ляшук Т.Г., Шинкарчук Н.В., ТЕНДЕНЦІЇ STEAM-ОСВІТИ.....	143
Мажула Н, Стельмашук Ж.Г. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	144
Мазур М.В., Дичківська І.М., Роль дидактичних Монтессорі-матеріалів у формуванні сенсорно-пізнавальної компетенції дітей старшого дошкільного віку.....	145
Максимчук Н.В., Галатюк Ю.М., ІНІЦІУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗА ДОПОМОГОЮ ТВОРЧОЇ ФІЗИЧНОЇ ЗАДАЧІ.....	146
Малахова О.В., Глінчук Ю.О., ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНОГО ПЛАКАТУ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ «ОХОРОНИ ПРАЦІ» ДЛЯ МАЙБУТНІХ РОБІТНИКІВ.....	147
Маманович В., Козлюк О.А. , ЕКОНОМІЧНЕ ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДЛЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЯК ОДИН ІЗ ПРОВІДНИХ НАПРЯМКІВ РОБОТИ ЗДО.....	148
Мамчур Н.Ф., Горопаха Г. М., ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	150
Мельник Т. С., Гамрецька Г. С., СУЧАСНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ ПОВСЯКДЕННОСТІ.....	152

Мельничук Ю. М., Джеджера К. В., ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ У ЗАКЛАДІ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	153
Микитюк Н.А., Коваль В.В., ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПРИ ВИВЧЕННІ МАТЕМАТИКИ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ.....	155
Михальчич І.І., Генсіцька-Антонюк Н.О., ОБЕРНЕНІ ТРИГОНОМЕТРИЧНІ ФУНКЦІЇ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ.....	157
Моргун О. В., Джава Н. А. ІННОВАЦІЙНІ ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ПРАКТИЦІ СУЧАСНОЇ ШКОЛИ.....	159
Мороз О., Колупасєва Т. Є. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	160
Назаркова Т., Постоловський Р.М., РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА УРОКІВ ІСТОРІЇ.....	162
Нездюр А.В., Маліновська Н.В., РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ПЕРЕДШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ МОДЕЛЮВАННЯ.....	164
Немкович О.П., Гринькова Н. М., ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	166
Нижник Т. А., Пелех Ю. В., ДО ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ ЕТИЧНОЇ БЕСІДИ ЯК МЕТОДУ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-МОРАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	168
Нисинець Н.А., Сяська Н.А., Формування ключових математичних компетентностей при вивченні математики в 5-6 класах.....	170
Ничипорчук Н. А., Козлюк О. А., ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА РОДИНИ У ПІДГОТОВЦІ ДИТИНИ ДО ШКІЛЬНОГО НАВЧАННЯ.....	171
Огороднік О.А., Косарева О.І., ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ СПЕКТРУ АУТИЗМУ.....	172
Оксенюк Н. В., Ніколайчук Г. І., ОСОБЛИВОСТІ РОЗУМІННЯ ПОЕТИЧНОГО ТЕКСТУ ДІТЬМИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ ІІ РІВНЯ.....	173
Оскалюк З.Ф., Мислінчук В.О., КОМПЕТЕНТІСНО-ОРІЄНТОВАНІ ЗАВДАННЯ З ФІЗИКИ, ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНИХ УМІНЬ УЧНІВ.....	174
Остапчук О., Козлюк О.А., ПЕДАГОГІЧНА КУЛЬТУРА БАТЬКІВ В УМОВАХ ДОШКІЛЬНОЇ ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ.....	176
Островчук М., Черній В. А, ПІДХОДИ ТА ПРИНЦИПИ ВИХОВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	178
Павлушенко Д. М. Пустовіт Г. П. ПОЗАКЛАСНА ВИХОВНА РОБОТА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У ФОРМУВАННІ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	180
Павлюк Н.І. Черній В. А. ТИПОЛОГІЯ ТА ФУНКЦІЇ РОЗВИВАЛЬНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	181
Парфенюк І., Колупасєва Т. Є., ДОСВІД СУЧАСНОЇ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ТА МОЖЛИВІСТЬ ЙОГО ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ.....	183
Петренко І.Ф. Павелків Р. В., ПЕДАГОГІЧНО-ЕРГОНОМІЧНІ УМОВИ ДО ФОРМУВАННЯ ПРОСТОРУ КЛАСНОЇ КІМНАТИ В СТРУКТУРІ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	185
Петрушко Ю. О., Вербєць В. В., ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПОЧАТКОВИХ ШКІЛ У СИСТЕМІ ОСВІТИ ВОЛИНСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ – ПОЧАТКУ ХХ СТ.....	187
Пилипчук М.В., Козлюк О.А. РОЗВИТОК РОЗУМОВИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	187
Пилипчук М.В. Баліка Л. М., ВИКОРИСТАННЯ ЗАСОБІВ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПЕДАГОГІКИ В ЕСТЕТИЧНОМУ ВИХОВАННІ ДІТЕЙ.....	189
Плисюк О.Р., Галатюк Ю. М. ДИФЕРЕНЦІЙОВАНЕ НАВЧАННЯ ЯК МЕТОД ФОРМУВАННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИХ УМІНЬ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ.....	191
Прищепа Р.Б., Дичківська І.М., Ознайомлення дітей дошкільного віку з різними етносами.....	193
Ратанчук Ю.М., Сілкова Е.О., ОСНОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА СОЦІАЛІЗАЦІЮ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	195
Рибачик К.В., Косарева О.І, ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ.....	197
Рибачик К.В. Шевців З.М. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ УЧНІВ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	198
Савсюк О. В., Бісовецька Л. А., РОЛЬ ЛЕКСИКОГРАФІЧНИХ ДЖЕРЕЛ У ФОРМУВАННІ ЛЕКСИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	199
Савчук М.А., Глінчук Ю.О., ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВ'Я СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ НАРОДНИХ ТРАДИЦІЙ.....	200
Савчук М.А., Дичківська І.М., ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОГО ФОЛЬКЛОРУ.....	201
Русін А.А., Бісовецька Л.А., СИНОНІМИ ЯК ЗАСІБ ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКОВОГО ЗАПАСУ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	202
Свередюк А.С., Шадюк О.І., Особливості формування світогляду дошкільника з порушенням мовленнєвого розвитку в умовах інклюзивної групи.....	203
Сементух А., Колупасєва Т. Є. ІСТОРІЯ УСПІХУ ОСВІТИ В ФІНЛЯНДІЇ: ТРАДИЦІЇ ТА ДОСВІД.....	204

Сідельник Б. В., Руденко В. М., ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ДОБРОТИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ТВОРЧОЇ ГРИ.....	206
Склянчук А. П., Сілкова Е.О., ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УЯВЛЕНЬ ПРО ОБ'ЄКТИ У ДІТЕЙ РАННЬОГО ВІКУ.....	207
Собчук Д. В., Горопах Н. М., ХУДОЖНЄ СЛОВО ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПОВЕДІНКИ У ДОШКІЛЬНИКІВ.....	208
Солодка С.М., Черній В. А. ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЛЬНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФОРМУВАННІ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	210
Солтис А. С., Глінчук Ю. О., НАВЧАННЯ УЧНІВ ДІЯМ В УМОВАХ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ ВІЙСЬКОВОГО ХАРАКТЕРУ МЕТОДОМ ДІЛОВОЇ ГРИ.....	211
Солтис А. С., Генсіцька-Антонюк Н. О., ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗАСОБОМ ГЕОГЕВРА ПРИ ВИВЧЕННІ ТЕМИ "ГЕОМЕТРИЧНІ ПЕРЕТВОРЕННЯ".....	212
Сорока Н.В., Маліновська Н.В., РОЗВИТОК ПОЯСНЮВАЛЬНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ПЕРЕДШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	215
Стельмах І.А., Гринькова Н.М., ВИКОРИСТАННЯ НАРОДНОЇ ГРИ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	215
Степанюк О.О., Чередняк Ю.М. ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ МИСТЕЦТВА.....	217
Стратюк О.П., Стельмашук Ж.Г., КРИТЕРІЇ ТА ПОКАЗНИКИ САМОСТІЙНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	219
Стрибулевич Д.П., Павелків О.М., МЕТОДИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ УЧНІВ ПРОФІЛЬНИХ КЛАСІВ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ПОКАЗНИКОВИХ ТА ЛОГАРИФМІЧНИХ РІВНЯНЬ І НЕРІВНОС.....	220
Сусь А.Є., Грицай Н.Б., ФОРМУВАННЯ В СТАРШОКЛАСНИКІВ ЗНАНЬ ПРО БІОТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ БІЛОГІЇ ТА В ПОЗАУРОЧНИЙ ЧАС.....	221
Терещук А.І., Сяська І.О., ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	223
Ткачук О.М., Гринькова Н.М., РОЛЬ РЕКЛАМНИХ РОЛІКІВ СОЦІАЛЬНОГО ХАРАКТЕРУ У ВИХОВАННІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	224
Ткачук І., Колупасева Т. Є. , ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ В ІНФОРМАЦІЙНО-ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗВО.....	226
Томілович Л.Ю., Черній В. А. РЕФОРМУВАННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ (1991-2001 РР.).....	228
Федас В.О., Гринькова Н.М., МОРАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ.....	230
Форсюк О. С., Горопах Н. М., ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ОЗНАЙОМЛЕННІЗ ВСЕСВІТОМ.....	232
Хільчук В.В., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ГЕНДЕРНОЇ КУЛЬТУРИ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	234
Хімич М.М., Руденко В. М., ДО ПРОБЛЕМ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	235
Ходоровська І. В., Павлюк Т. О., ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТФІЛЬМІВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЛІЧИЛЬНИХ УМІНЬ ТА НАВИЧОК ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	236
Чаплик Г.А., Дичківська І.М., Природа і розвиток творчої уяви у дошкільному дитинстві.....	237
Чех Д. В., Сілкова Е.О., ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНЯТ.....	239
Чумак О.С., Дичківська І.М., Дитяче експериментування як особлива форма пошукової діяльності та дослідницької поведінки дошкільників.....	241
Чурилович М. М., Оксенюк О. В., МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ОСВІТНЬОГО ЗАКЛАДУ.....	243
Швайко Н. О. Приймак О. П., Використання дидактичних ігор на уроках математики в 1-2 класах.....	245
Шворак А.В., Шадюк О.І., РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБОМ КОМП'ЮТЕРНИХ ІГОР.....	246
Шеремета Н. В., Федорова Н. В., ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ КОРЕКЦІЇ ЗАЙКАННЯ.....	247
Шимко К. М., Маліновська Н.В., ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ УСНОЇ НАРОДНОЇ ТВОРЧОСТІ.....	248
Штиба Т.М., Пустовіт Г. П., ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХХ СТ.)	249
Шулак Л.В., Дичківська І.М., Формування елементарних математичних уявлень дітей в контексті сучасних парадигм дошкільної освіти.....	251
Шурин О.І., ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ ВУЗІВ.....	253
Щирук М. М., Джава Н. А., Ігрові уроки як засіб мотивації навчання німецької мови в молодших школярів.....	254
Юсенко Н.І., Павлюк Т. О., ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОСТОРОВИХ УЯВЛЕНЬ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	256
Юсюк Я. В., Найда Р.Г., ВПРОВАДЖЕННЯ ІДЕЙ В. СУХОМЛІНСЬКОГО В ПРАКТИКУ РОБОТИ ЗДО.....	257

Яковчук П.В., Ваколюк А.М., ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ТА ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	259
Яконюк А. О., Баліка Л. М., ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.....	260
Якубишина М. В., Шадюк О.І, ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ЕКОНОМІЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБОМ КОМП'ЮТЕРНИХ ІГОР.....	262
Япс А.В., Глінчук Ю.О., ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ В ШКОЛІ.....	263
Ярмолчук І. А., Козлюк О. А., ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	264

Молодий психолог

Professional activity of an educational psychologist in a higher educational institution Belyatskaya N. A, Potapova M. R., Scientific supervisor: Naumov D.I., candidate of sociological sciences, docent, head of the department of economic sociology.....	266
Білецька О. Д, Корчакова Н.В., ВПЛИВ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ НА МІЖСОБІСТИСНЕ СПІЛКУВАННЯ У ПЕРІОД РАННЬОЇ ЮНОСТІ.....	267
Корчак А. В., Демчук О. О., ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ ЕМОЦІЙНОЇ НАПРУГИ НА ПСИХОСОМАТИКУ ЮНАКІВ.....	269
Молоченко І. А, Кравченко О.О РОЛЬ «ТРЕТЬОГО СЕКТОРУ» У НАДАННІ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ ЛЮДЯМ З ІНВАЛІДНІСТЮ.....	270
Постельжук Я. В., Кириленко О. М ПРЕВЕНТИВНИЙ ПІДХІД У ФОРМУВАННІ ПСИХОЛОГІЇ ЗДОРОВ'Я СУЧАСНОЇ ЛЮДИНИ.....	271
Тобольська А. І., Камінська О. В ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ КОНФЛІКТНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ З ОДНОЛІТКАМИ У НАВЧАЛЬНІЙ ГРУПІ.....	273
Черняков С.О, Наумов Д. ДІЯЛЬНІСТЬ БІЛОРУСЬКИХ ФУТБОЛЬНИХ ФАНАТІВ: СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ.....	274
Шевня Я., Камінська О.В РОЛЬ АРТ-ТЕРАПІЇ В КОРЕКЦІЇ НИЗЬКОЇ САМООЦІНКИ В МОЛОДШОМУ ШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....	275

Молодий природодослідник

Blyalova G.G., Kan A.N., Yun R.V., Efimenko S.A., Efimenko S. A.SILVER AND COPPER CONTENTS MONITORING IN GEOLOGICAL SAMPLES OF ORES AND QUARRIES OF "KAZAKHMYSCORPORATION" LLC.....	277
Козак Ю. О., Присяжнюк І. М., Присяжнюк О. В. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ ОЧИЩЕННЯ СТИЧНИХ ВОД НА КАРКАСНО ЗАСИПНИХ ФІЛЬТРАХ.....	279
Кубова В. В., Демчик С. П. ДЕЯКІ МЕТОДИ КОМПЛЕКСНОГО АНАЛІЗУ.....	280
Матвійчук О. В., Шевчук Т. М. ФРАКТАЛЬНА ТОПОЛОГІЯ НАПОВНЕНИХ ЛІНІЙНИХ ПОЛІМЕРІВ.....	282
Рашевська А. М., Терентьєва Ю. Г. МОДЕЛЮВАННЯ ФОРМАЦІЇ ЕКСИПЛЕКСНОЇ СТРУКТУРИ КОФЕРМЕНТІВ NAD(H) ТА NADP(H) ЗА ДОПОМОГОЮ КВАНТОВО-ХІМІЧНИХ РОЗРАХУНКІВ.....	284
Рибак Г. М., Присяжнюк І. М., Квартенко О. М. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ СИНГУЛЯРНО ЗБУРЕНИХ ПРОЦЕСІВ ЗНЕЗАЛІЗНЕННЯ ПІДЗЕМНИХ ВОД.....	286
Романюк Х. О., Шевчук Т. М. ПРОЦЕСИ ПЕРЕНЕСЕННЯ ЕНЕРГІЇ В СТРУКТУРНО-НЕОДНОРІДНИХ НАПОВНЕНИХ ЛІНІЙНИХ ПОЛІМЕРАХ.....	287
Світальська В.М., Колупасєв Б.С. ВПЛИВ ФОНОВОЇ СКЛАДОВОЇ ВНУТРІШНЬОГО ТЕРТЯ НА ДИФУЗІЙНІ ПРОЦЕСИ В ПВХ, НАПОВНЕНОМУ НАНОДИСПЕРСНИМ МЕТАЛОМ.....	289
Фукс О. Ю., Толочик І. Л. ВИДОВИЙ СКЛАД РОДИНИ NYMPHALIDAE У МЕЖАХ РІВНЕНСЬКОГО РАЙОНУ.....	290
Чертков А.М., Колупасєв Б.С. ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РЕЛАКСАЦІЙНИМИ І ТЕРМІЧНИМИ ВЛАСТИВОСТЯМИ ГЕТЕРОГЕННИХ СИСТЕМ, ОТРИМАНИХ НА ОСНОВІ ГНУЧКОЛАНЦЮГОВИХ ПОЛІМЕРІВ.....	292
Шевчук А. В., Бордюк М. А. СТРУКТУРА ПОЛІМЕРНИХ АУКСЕТИКІВ У ПЕРКОЛЯЦІЙНО-ФРАКТАЛЬНІЙ МОДЕЛІ.....	293
Япс А. В., Крайчук О. В. МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ.....	295

Молодий ІТ-спеціаліст

Луцюк О. П. ПОТЕНЦІАЛ СИНТЕЗУ ВІРТУАЛІЗАЦІЇ ТА КРИПТОГРАФІЇ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ КІБЕРБЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	296
Олесь А. І., Глінчук Ю. О. НАСЛІДКИ ТРИВАЛОГО ПЕРЕБУВАННЯ ЗА КОМП'ЮТЕРОМ.....	297
Тарасов С. А., Горбач Т. В. РОЗРОБКА ЕКСПЕРТНОЇ СИСТЕМИ ДЛЯ БАНКІВСЬКИХ РІШЕНЬ ПО КРЕДИТУ.....	298
Чорнокрилюк С. С., Глінчук Ю. О. ВПЛИВ МОНИТОРУ НА ЗДОРОВ'Я КОРИСТУВАЧА КОМП'ЮТЕРА.....	298
Швець Д. В., Карабут Н. О., Крапивний Н. С., Азарян А. А. РОЗРОБКА МАТЕМАТИЧНОЇ МОДЕЛІ ВЗАЄМОДІЇ ГАММА-ВИПРОМІНЮВАННЯ З ЗАЛІЗОРУДНОЮ СИРОВИНОЮ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ЇЇ ХІМІКО-МІНЕРАЛОГІЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК.....	299

Молодий історик

Бондарчук (Швагун) О. А., Синяк С. Л. ГЕНЕРАЛЬНІ ПЛАНИ СЕРЕДНЬОВІЧНИХ МІСТ ЗАХІДНОЇ ТА ЦЕНТРАЛЬНОЇ ЄВРОПИ.....	301
Герасимчук І. В., Ворон О. П. РЕЛІГІЙНІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ НА ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЯХ УКРАЇНИ.....	302
Грішко І. В., Ворон О. П. БЛАГОДІЙНІ ПРОЄКТИ КАТОЛИЦЬКИХ ЦЕРКОВ В УМОВАХ ЗАГОСТРЕННЯ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОЇ СИТУАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	304
Гронь Р., Мартинчук І. І. УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА НА «ВИЗВОЛЕНИХ ЗЕМЛЯХ» (1941-1944 РР.).....	305
Дроздюк В. В., Северова О. В. ЗАПОРІЗЬКЕ КОЗАЦТВО В РОСІЙСЬКО-ТУРЕЦЬКІЙ ВІЙНІ 1768-1774 РР.....	307
Зиль В. П., Михальчук Р. Ю. УНІКАЛЬНІСТЬ СЕЛА СВЯРИЩЕВИЧІ (ДУБРОВИЦЬКОГО Р-НУ, РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ).....	309
Золотун О. Ю., Северова О. В. ОСОБЛИВІСТІ СИСТЕМНОГО ПІДХОДУ В БОРОТБІ З КОРУПЦІЄЮ В РОСІЇ ЗА ЧАСІВ КАТЕРИНИ ІІ.....	312
Зробок М., Мартинчук І. І. ПРАВОВЕ ПІДГРУНТЯ ІДЕОЛОГІЇ НАЦИЗМУ В НІМЕЧЧИНІ.....	313
Корчак Т. М., Михальчук Р. Ю. ПОЛІТИЧНІ РЕПРЕСІЇ В СРСР ПІСЛЯ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	315
Кучерук А.Я., Литвинчук А.І. АТЕЇЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ 50 – ПОЧАТКУ 60 РР. ХХ СТ. (НА ПРИКЛАДІ РІВНЕНЩИНИ).....	317
Мельник М., Мартинчук І. І. ДЕРЖАВНИЙ ТЕРОРИЗМ ЯК ПРОЯВ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	318
Михальчук Р. Ю. СТАТУС МІСТА РІВНОГО ПІД ЧАС НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ.....	319
Назаркова Т. В., Постолюкський Р. М. РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ УЧНІВ ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА УРОКІВ ІСТОРІЇ.....	321
Олешко Б.Ю., Піоварчук В. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ АГРАРНОЇ РЕФОРМИ НА ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ В 1939-1941 РОКАХ.....	323
Полухович О., Мартинчук І. І. УЧАСТЬ ПЕРШИХ ЛЕДІ У ЗОВНІШНІЙ ТА ВНУТРІШНІЙ ПОЛІТИЦІ США.....	325
Попова К. В., Северова О. В. СТАНОВИЩЕ КАТОЛИЦЬКОГО ДУХОВЕНСТВА ПІСЛЯ ПОЛЬСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНО-ВИЗВОЛЬНИХ ПОВСТАНЬ ХІХ СТ.....	327
Постельжук О. П., Валюх Л. І. ЕТИМОЛОГІЯ, КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ПРИЧИНИ ПОПУЛЯРНОСТІ НАЦІОНАЛІЗМУ.....	329
Рожко В.А., Шеретюк В.М. УКРАЇНСЬКІ ВОЯКИ В СКЛАДІ АВСТРО-УГОРСЬКОЇ АРМІЇ В ПЕРІОД ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	331
Романів Ю. А., Добровичинська В. А. ФЕНОМЕН ЛЮДСЬКОЇ ГІДНОСТІ У ПРАЦЯХ БЛАЖЕННІШОГО ЛЮБОМИРА ГУЗАРА (1933–2017 рр.).....	332
Соболевський С., Постолюкський Р. М. ПРИЧИНИ КРАХУ ТОТАЛІТАРИЗМУ В ЦЕНТРАЛЬНО-СХІДНІЙ ЄВРОПІ.....	333
Старжець В. І. ОСВІТА У ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОМУ РЕГІОНІ В 1944 – 1953 РОКАХ.....	334
Трофимчук Б. Р., Михальчук Р. Ю. АВЕСТА ЯК СВЯЩЕННА КНИГА ЗОРОАСТРИЗМУ ТА КУЛЬТУРНИЙ ЗДОБУТОК ІРАНОМОВНИХ НАРОДІВ.....	336
Хаєцький О., Мартинчук І. І. ВИДИ ПІРАТСТВА НА ПОЧАТКУ НОВОГО ЧАСУ.....	337
Харипончук Л. В., Михальчук Р. Ю. СТАНОВИЩЕ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИХ ІЗ СРСР В УМОВАХ НІМЕЦЬКО-РАДЯНСЬКОЇ ВІЙНИ.....	339
Хомічук В. М., Михальчук Р. Ю. АНАЛІЗ ОСНОВНИХ ЗАСАД ІДЕОЛОГІЇ НАЦІОНАЛ-СОЦІАЛІЗМУ.....	341
Ціпан І. М., Шеретюк В. М. ДАВНЬОРУСЬКА ДЕРЖАВА В СИСТЕМІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН.....	343
Швагун В., Мартинчук І. І. ІННОВАЦІЇ В РОЗВИТКУ АРТИЛЕРІЙСЬКОЇ СПРАВИ В НОВИЙ ЧАС.....	345
Шевчук А. В., Придета О.П. ВОЛОДИМИР ОСКІЛКО – ЖИТТЯ У БОРОТБІ.....	346

Молодий філолог

Барна С. С., Косович О. В. СПЕЦИФІКА ПЕРЕКЛАДУ ТЕКСТІВ СФЕРИ СПОРТУ.....	347
Yerzhykevych O., Bohachuk M. TEACHING WRITING BY USING THE SOCIAL MEDIA IN HIGH SCHOOL.....	348
Матяшук М. М., Шульжук Н. В. ЗАСОБИ ЕКСПРЕСИВНОГО СИНТАКСИСУ В ПСИХОЛОГІЧНОМУ РОМАНІ «ПОЗА МЕЖАМИ БОЛЮ» О. ТУРЯНСЬКОГО.....	350
Мудрик І. Г., Богачик М. С. КЛАСИФІКАЦІЯ СТРАТЕГІЙ ЗАСВОЄННЯ ЛЕКСИЧНОГО МАТЕРІАЛУ.....	352
Недбайло І. В., Богачик М. С. ECULIARITIES OF TEACHING RECEPTIVE SKILLS WITH THE HELP OF THE INTERNET RESOURCES.....	353
Равліковська М. М., Шульжук Н. В. ВСТАВЛЕНІ КОНСТРУКЦІЇ У НАУКОВО-НАВЧАЛЬНОМУ ДИСКУРСІ АКАДЕМІКА К. Ф. ШУЛЬЖУКА.....	355
Токарева Д. Г., Павленко О. Г. ЗАСОБИ ФОНЕТИЧНОЇ ВИРАЗНОСТІ У РЕКЛАМНОМУ ТЕКСТІ (НА ПРИКЛАДІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ).....	356

Молодий мистецтвознавець

Вітошко А.С., Тюска В. Б. СПЕЦИФІКА ОРГАНІЗАЦІЇ ТУРИЗМУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ (НА ПРИКЛАДІ МІЖКУЛЬТУРНИХ КОНТАКТІВ УКРАЇНИ ТА ТУРЕЧЧИНИ).....	358
Димченко С.С.ЕМОЦІЙНА СТІЙКІСТЬ ЯК ФАКТОР ВИКОНАВСЬКОЇ НАДІЙНОСТІ ВИКОНАВЦІВ НА УДАРНИХ ІНСТРУМЕНТАХ.....	360
Кравчук Я., Виткалов С. В. ПРОБЛЕМИ У ФУНКЦІОНУВАННІ МУЗЕЇВ РІВНЕНЩИНИ У ХХІ СТ. ТА ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ.....	361
Кунь В. П., Якимчук С. Н. ГЕНЕЗА ХОРОВОЇ ОСВІТИ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ В АСПЕКТІ ЇЇ СТИЛЬОВОЇ ЕВОЛЮЦІЇ КІНЦЯ ХІХ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	362
Michajlik F.W., Naumov D. I ARTYSTYCZNY OBRAZ JAK CENTRALNY KOMPONENT SOCJALNEJ REKLAMY.....	363
Наумова С. В., Тюска В. Б.ІННОВАЦІЙНІ КУЛЬТУРНІ ФОРМИ РОБОТИ РАДЕХІВСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАЙОННОЇ БІБЛІОТЕКИ.....	364
Федун Ю. А., Тюска В. Б. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У МУЗЕЯХ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	366